

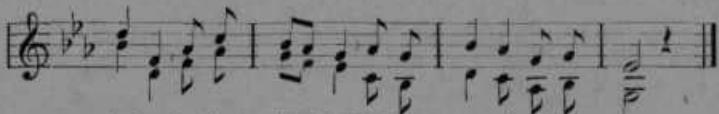
D ó m u.

Andante.

Vglasbil *Ang. Hribar.*

Dom pre-lju-bi, dom pre-dra-gi! Za-te ser-ce mi go-ri. Za te

je in bo-de bi - lo, Dokler v per-sih mi zi - vi.

V tebi zibelka je moja
Tekla, v tebi mamica
Zlata me poljubovala
Pregorečega serca.

Zlobnec je, kdor te pozabi,
Kdor ne ljubi te zvesto;
Ti si biser mi predragi,
V tebi vmerje se lahko.

In kdar to me bo zadelo,
Dom premili! prosim te,
V twojem krilu da bi smelo
Počivati mi serce. —

Besede *R. Silvestrove.*

Górska cvetica.

Zložno, milo.

Národní nápev.

Oj, cve - ti - ca, Ki sa - mi - ca Tam cve - těš na gó-ri

mi; Res, da ma - la, Vendar za-la Górska si cve-ti-ca ti!

Ti vonjavo
In dišavo
Rajsko krog sebe prihtis;
Ti v lepoti
In čistoti
Vsa vesela tū stojiš.

Ti v samoti
In tihoti
Se razcvetaš prelepó;
A minulo,
Se osulo
Tvoje cvetje kmalu bô.

Tú na góri
Koj ob zóri
Solnce te obseva žé;
O večeru
Pa v jezérnu
Rósa zbírá se za-té.

Odevetéla
Tak vesela
Tudi meni bo mladost!
Časno mine,
Naglo zgine,
Za veséljem gré bridkost!

Tù pomladni
Vétreč hladni
V lice ti ljubó plhja;
Da ne vsahneš,
In omahneš,
Blagi děz te okrepčá.

Ljubeznjiva!
Veseljva
Zdaj se, ko imáva čas;
Kmalu bila
Bo nemila
Ura, da zgubliva krás!

Besede *Fr. S. Cimperman-ove.*